

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11712

гр. София, 17.11.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-B, в закрито заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анелия Маркова

Членове: Ваня Н. Иванова
Десислава Алексиева

като разгледа докладваното от Анелия Маркова Въззивно гражданско дело № 20221100510090 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл.435 и сл. от ГПК.

Образувано е по **жалба**, вх.№ 23334/27.07.2022 г. на „Г.Д.“ ЕООД, присъединен възискател, срещу изготвяне на постановления за възлагане на недвижими имоти, както следва: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.4338.110.2.8, самостоятелен обект в сграда с 68134.4338.110.2.27 и самостоятелен обект в сграда с 68134.4338.110.2.34, с които постановления имотите се възлагали в собственост на възискателя „А.К.Б.“ ЕООД, по изп.дело № 20208580401655 по описа на ЧСИ У. Д., рег.№ 858 на КЧСИ, район на действие СГС.

В жалбата се твърди, че не било налице основание за възлагане на имотите на възискателя „А.К.Б.“ ЕООД, защото не можело да се счете, че цената е платена. Сочи, че с подаването на иск по чл.464 ГПК с който били оспорени вземанията на този възискател за договорна и наказателна лихва, било спряно предаването на суми за тяхното удовлетворяване. По аналогия следвало да се приеме, че срещу оспорените вземания кредиторът не може да прихваща по реда на чл.461 ГПК. Това означавало, че в случая срещу стойността на възложените му вещи възискателят „А.К.Б.“ ЕООД не можел да прихваща сумите по разпределението за договорна лихва за периода 16.01.2019 г. до 16.01.2021 г. в размер на 47 083,49 лв. и частично

наказателната лихва за периода от 16.03.2019 г. до 27.08.2020 г. в размер на 222 054,80 лв., тъй като предаването на суми за тяхното удовлетворяване било спряно. „А.К.Б.“ ЕООД не бил внесъл посочените суми и по сметката на ЧСИ, където да бъдат задържани до влизане в сила на решението по иска по чл.464 ГПК. Това означавало, че на практика цената на недвижимите имоти не е платена в срока по чл.495 ГПК.

Иска се действията по издаване на постановленията за възлагане да бъдат отменени.

В условията на евентуалност се иска, ако съдът приеме жалбата за недопустима, то да разгледа същата като такава срещу отказа на съдебния изпълнител да спре принудителното изпълнение и предаването на суми за оспорените по реда на чл.464 ГПК вземания на вискателя, който отказ бил обективиран в действията на ЧСИ по изготвяне на постановленията за възлагане на процесните недвижими имоти.

Разноски не се претендират.

От вискателя по чието искане е образувано процесното изп.дело - „А.К.Б.“ ЕООД е постъпило възражение, в който се излага становище, че частната жалба е недопустима, тъй като жалбоподателят не е сред лицата, имащи право на жалба по чл.435, ал.3 ГПК. Сочи, че по отношение на трите имота, предмет на постановленията за възлагане, била извършена публична продажба за периода от 01.10.2011 г.- 01.2011 г. Жалбоподателят не бил участвал в тази публична продажба. По отношение на жалбоподателя не било налице и изключението на чл.489, ал.1 изр.2 ГПК.

По същество излага доводи за неоснователност на жалбата, тъй като от ЧСИ не били допуснати твърденията от жалбоподателя, нарушения. Счита, че висиящността на спора по иска по чл.464 ГПК не водело до незаконосъобразност на действията по издаване на постановленията за възлагане. Счита, че нормата на чл.464, ал.1, изр.2 ГПК касае само предаване на сумата, определена за кредитора с оспореното вземане и нормата не следвало да се тълкува разширително. В този смисъл били и разясненията дадени в т.1 от ТР № 4/2017 г. от 11.03.2019 г. по тълк.дело № 4/2017 г. на ОСГТК на ВКС. Наред с това с иска по чл.464 ГПК не било оспорено и цялото вземане, а само това за договорна и наказателна лихва. При сравнение на сумите по протокола за разпределение от 02.11.2021 г. и сумите, предмет

на иска по чл.464 ГПК се получавала разлика от 560 138, 89 лв. Последната сума нямало да бъде отречена от иска по чл.464 ГПК и същата била достатъчна по размер за извършване на прихващане със задължението на „А.К.Б.“ ЕООД да внесе цената на възложените му имоти в размер на 281 086,67 лв. без ДДС, тъй като надхвърляла значително посочената сума. Претендират се разноси.

Присъединеният вискател Столична община не депозира становище по жалбата.

Присъединеният вискател ТД на НАП София-град не депозира становище по жалбата.

От длъжника „Т.И.“ ЕООД не е постъпило становище по жалбата.

СИ излага мотиви, че жалбата е недопустима, защото жалбоподателят не бил сред лицата, които могат да обжалват постановлението за възлагане в хипотезата на чл.435, ал.3 ГПК. По същество излага доводи за неоснователност на жалбата. Сочи, че за периода от 01.10.2021 г. до 01.11.2021 г. била проведена публична продажба на описаните по-горе недвижими имоти като за купувач на имотите бил обявен вискателят и ипотекарен кредитор „А.К.Б.“ ЕООД. С протокол за разпределение от 02.11.2021 г. купувачът-вискател бил задължен в двуседмичен срок от влизане в сила на разпределението да внесе по банковата сметка на ЧСИ сумата в общ размер на 57 582,51 лв. Протоколът за разпределение бил обжалван пред СРС като с влязло в сила решение № 272/11.02.2022 г. по в.гр.д.№ 992, жалбата била оставена без уважение. На 21.06.2022 г. вискателят и обявен за купувач „А.К.Б.“ ЕООД внесъл по банковата сметка на ЧСИ сумата в общ размер на 57 582,51 лв. С издадените от ЧСИ постановления за възлагане от 22.06.2022 г. процесните недвижими имоти били възложени на „А.К.Б.“ ЕООД. Последният бил направил прихващане по чл.495 ГПК относно цената на която са продадени недвижимите имоти.

По допустимостта на жалбата:

Жалбоподателят е бил уведомен за постановлението за възлагане по електронната поща на 24.06.2022 г. видно от л.803 по изп.дело.

Жалбата по която е образувано настоящето дело е подадена на 25.07.2022 г./понеделник, по пощата /, т.е. същата е в срока по чл.436, ал.1

ГПК.

Установява се по делото, че жалбоподателя е присъединен кредитор. В този смисъл са приели и СГС и САС в производството по чл.463, ал.1 вр. с чл.278 ГПК по жалбата на „Г.Д.“ ЕООД срещу протокола за разпределение от 02.11.2021 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 3 от ГПК постановлението за възлагане може да се обжалва само от лице, внесло задатък до последния ден на проданта, и от взискател, участвал като наддавач, без да дължи задатък, както и от длъжника, поради това, че наддаването при публичната продан не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най-високата предложена цена.

В конкретния случай жалбоподателят не сочи да е лице, внесло задатъка, а и това се установява от съдържащите се в изп.дело данни.

Жалбоподателят не навежда и нарушения, които да са визирани в разпоредбата на чл.435, ал.3 ГПК, даващи му право на жалба срещу постановлението за възлагане.

При така възприетата ограничителна уредба на обжалването в действащия ГПК, са заложили очаквания за по-бърз и ефективен изпълнителен процес. Възприетият от законодателя подход на лимитативно изброени актове, подлежащи на обжалване от лимитативно определен кръг лица и на лимитативно посочени в закона основания, изключва всяко разширително тълкуване на разпоредбите по обжалване действията на съдебния изпълнител.

В настоящия случай изложените в жалбата на длъжника доводи са неотнормирани към кръга на лимитативно посочените в чл. 435, ал. 3 от ГПК възражения, поради което не подлежат на проверка при обжалване на постановлението за възлагане.

Действително, жалбоподателят по настоящето дело е поискал с молба от 07.04.2022 г. на основание чл.464, ал.1 ГПК спиране на предаването на суми, определени за погасяване на оспорените вземания по иска по чл.464 ГПК /исковата молба е на л.662 и следв. от изп.дело/, но по това искане липсват данни ЧСИ да се е произнесъл. „Мълчалив отказ“ може да бъде обжалван само по реда на АПК, не и в производство по чл.435 и следв. ГПК.

Налага се извод, че **жалбата следва да бъде оставена без разглеждане .**

По разноските:

На жалбоподателя разноси не се следват.

Купувачът и вискател „А.К.Б.“ ЕООД претендира разноси и такива са сторени в размер на 500 лв. за платено адв.възнаграждение за процесуално представителство в настоящето производство.

Останалите вискатели и длъжникът не претендират разноси и такива не им се присъждат.

Водим от горното, **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх.№ 23334/27.07.2022 г. на „Г.Д.“ ЕООД, присъединен вискател, срещу изготвяне на постановления за възлагане на недвижими имоти, както следва: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.4338.110.2.8, самостоятелен обект в сграда с 68134.4338.110.2.27 и самостоятелен обект в сграда с 68134.4338.110.2.34, с които постановления имотите се възлагат в собственост на вискателя „А.К.Б.“ ЕООД, по изп.дело № 20208580401655 по описа на ЧСИ У. Д., рег.№ 858 на КЧСИ, район на действие СГС.

ОСЪЖДА „Г.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к.“****”, офис на партера, да заплати на „А.К.Б.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр.Ботевград, бул.“****”, сумата в размер на 500 лв. за платено адв.възнаграждение за процесуално представителство в настоящето производство.

Определението може да се обжалва в 1-седмичен срок от съобщението пред Софийски апелативен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____